

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Průcha a JUDr. Karel Šimka, o návrhu Okresního soudu v Olomouci na rozhodnutí sporu o věcnou příslušnost mezi tímto soudem, Krajským soudem v Brně a Nejvyšším správním soudem, za další účasti žalobce **TeliaSonnera International Carrier Czech Republic, a. s.**, Centrum NAGANO IV, Praha 3, K červenému dvoru 25a, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, a žalovaných **1) S. A., 2) J. D., 3) RNDr. M. Č., 4) J. Č., 5) Krajského úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40A, o vyvlastnění, ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 26 C 195/2003,

t a k t o :

Příslušný vydat rozhodnutí ve věci žaloby proti rozhodnutí bývalého Okresního úřadu v Prostějově ze dne 20. 5. 2002, čj. RR 166/2002/Ti, o vyvlastnění nemovitostí, je soud v občanském soudním řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 17. 1. 2008 se Okresní soud v Olomouci jako navrhovatel domáhal u zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, aby tento senát rozhodl spor o pravomoc, vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním, Krajským soudem v Brně a Nejvyšším správním soudem ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 26 C 195/2003.

Ze spisu vyplynuly tyto pro rozhodnutí významné skutečnosti:

Rozhodnutím Okresního úřadu v Prostějově ze dne 20. 5. 2002, čj. RR 166/2002/Ti, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu Městského úřadu v Prostějově ze dne 8. 4. 2002, čj. SÚ 1670/02-Tom, o zamítnutí návrhu na zřízení věcného břemene podle ustanovení § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, pro stavbu „Tranzitní telekomunikační trasy“, úsek Vyškov - Olomouc, provedenou již na pozemku parc. č. 204 v katastrálním území Vršovice.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 221/2002 - 21, odmítl s tím, že v daném případě se jedná o návrh na přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v soukromoprávní věci. Krajský soud současně žalobce poučil o možnosti podání žaloby k místně příslušnému okresnímu

soudu, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení postupem podle části páté občanského soudního řádu.

Žalobce se tímto poučením řídil a dne 28. 4. 2003 podal u Okresního soudu v Olomouci žalobu podle § 246 o. s. ř. Tuto žalobu Okresní soud v Olomouci usnesením ze dne 15. 9. 2003, čj. 26 C 195/2003 - 32, odmítl podle § 43 odst. 2 o. s. ř. pro neúplné označení účastníků, kteří měli být do řízení připuštěni záměnou namísto žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje. Toto rozhodnutí usnesením dne 27. 2. 2004, čj. 12 Co 1024/2003 - 38, zrušil Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci a věc okresnímu soudu vrátil k dalšímu řízení s tím, aby ex offo zkoumal, kdo má postavení účastníka řízení a takové účastníky řízení usnesením přibral do řízení. Usnesením ze dne 20. 11. 2007, čj. 26 C 195/2003 - 139, pak okresní soud připustil, aby z řízení vystoupil Krajský úřad Olomouckého kraje a na jeho místo nastoupili žalovaní 1) až 4).

Žalobce vedle žaloby k Okresnímu soudu v Olomouci podal proti usnesení Krajského soudu v Brně dne 9. 4. 2003 kasační stížnost. Tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 6. 2003, čj. 2 As 8/2003 - 43, odmítl pro předčasnost. V pořadí druhou kasační stížnost podanou dne 1. 8. 2003 pak Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 5. 8. 2004, čj. 7 As 54/2003 - 64. Nejvyšší správní soud, který tím, že zamítl kasační stížnost směřující proti usnesení, jímž byla odmítnuta žaloba, rovněž popřel pravomoc soudů ve správním soudnictví, je proto vedle Krajského soudu v Brně druhou stranou kompetenčního sporu.

Okresní soud v Olomouci pak podal zvláštnímu senátu výše uvedený návrh s tím, že popírá svou pravomoc vydat v této věci rozhodnutí, neboť předmětem řízení je otázka nuceného omezení vlastnického práva a správní orgány rozhodovaly ve veřejnoprávní věci. Co do důvodů odkazoval na usnesení zvláštního senátu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Konf 79/2004.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi obecným soudem a soudem ve správním soudnictví se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle starší rozhodovací praxe zvláštního senátu rozhodnutí o vyvlastnění nemovitostí skutečně nebylo posuzováno jako rozhodnutí ve věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů ve smyslu § 7 o. s. ř.; z toho vyplynul závěr, že rozhodnout o takové věci přísluší soudu ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 5. května 2005, čj. Konf 81/2004 - 12, uveřejněné jako č. 448/2005 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu).

Dne 1. ledna 2007 však nabyl účinnosti zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), upravující podmínky odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě a přechod vlastnického práva nebo nabytí práva odpovídajícího věcnému břemenu k tomuto pozemku nebo stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem, poskytnutí náhrady za odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, jakož i zrušení odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě a navrácení těchto práv jejich dosavadnímu nositeli [§ 1 odst. 1 písm. a), b), c) cit. zákona].

Část sedmá cit. zákona pak upravuje projednání vyvlastnění v řízení před soudem v ustanovení § 28 odst. 1 tak, že k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení – s poznámkou, že jde o § 244 až 250l o. s. ř. – je v prvním stupni příslušný krajský soud. Tato úprava – jakkoli v rozporu s převažujícím názorem na veřejnoprávní charakter expropriačního aktu – tedy výslovně svěřuje projednání vyvlastnění řízení před soudem

v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř., upravující řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, v ustanoveních § 244 až § 2501.

V části osmé zákona č. 184/2006 Sb., obsahující společná, přechodná a závěrečná ustanovení, ustanovení § 30 předepisuje, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu. Jinou úpravu v tomto ohledu zákon neobsahuje; to znamená, že počínaje dnem 1. 1. 2007 náleží rozhodování v těchto věcech soudům v občanském soudním řízení bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem.

Z uvedeného plyne, že ve věcech vyvlastnění se v soudním řízení od uvedeného data postupuje podle občanského soudního řádu v občanském soudním řízení. Zvláštní senát, který rozhoduje podle aktuálního právního stavu, proto vyslovil, že rozhodnout ve věci přísluší soudu v občanském soudním řízení.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Olomouci proto bude pokračovat v řízení na podkladě podané žaloby.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. března 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu